

Р Е Ш Е Н И Е

№ 2

гр.Перник, 30.01.2013г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание на десети януари през две хиляди и тринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

при секретаря Т.М., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 325/2012 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 176 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 216, ал. 5 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на К.Й.Н.,*** срещу заповед № ДК-10-ЮЗР-122/24.08.2012г. на Началник РДНСК-Югозападен район. С атакуваната заповед е отменено разрешение за строеж № 34/28.04.2009 г. издадено от главния архитект на община Радомир за строеж „Основен ремонт на съществуващ гараж и стопански сгради“, находящ се в УПИ VIII-261, кв. 33 по плана на гр. Радомир. В жалбата се посочва, че атакуваната заповед е издадена при съществени административно производствени нарушения, при несъобразяване с разпоредбите на чл. 149 от ЗУТ, при наличие на влязло в сила разрешение за строеж и на въведен по установения ред строеж. На тази основа се пледира за отмяна на оспорваната заповед и за присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът по жалбата Началник РДНСК-ЮЗР, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и сочи, че оспорваната заповед е издадена от компетентен орган и съдържа фактически и правни основания, които кореспондират с установената фактическа обстановка. Претендира за оставяне в сила на оспорваната заповед и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна-Главен архитект на община Радомир изразява становище за основателност на жалбата.

Заинтересованата страна С.Л.Г. лично и чрез пълномощника си излага становище за оставяне на жалбата без уважение и респ. оставяне в сила на оспорваната заповед.

Административен съд – Перник, като взе предвид разпоредбата на чл.168 от АПК, извърши цялостна преценка на събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок, от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването.

Разгледана по същество е основателна.

Съгласно разпоредбата на чл. 146 от АПК, проверката на законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт обхваща установяване компетентността на издалия го орган, спазена ли е изискваната от закона форма, спазени ли са материалните и процесуалните разпоредби при издаването му, както и дали е съобразен с целта на закона. Съдът е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на ИАА, като не се ограничава само с основанията, посочени от оспорващия.

За да бъде законосъобразен на първо място административният акт трябва да бъде издаден от компетентен орган. Компетентността на административния орган представлява кръга от въпроси от сферата на изпълнителната власт, които той едновременно е овластен и задължен да решава. Компетентността следва да бъде териториална, материална и времева. При проверката на тези изисквания, решаващият състав констатира следното:

Разрешение за строеж № 34/28.04.2009 г. на Гл. архитект на Община Радомир е отменено със заповед на Началника на РДНСК, ЮЗР. С постановление № 5/20.01.2010 г. на МС за приемане на устройствен правилник на ДНСК, считано от 26.01.2010 г., към ДНСК се сформират 6 РДНСК. Съгласно чл. 7, ал. 1 от Устройствовия правилник, ДНСК е структурирана в обща и специализирана администрация и има 6 РДНСК с 28 регионални отдела „НСК“ към тях. Съгласно чл. 8, ал. 1 от Устройствовия правилник ДНСК има териториален обхват на действие на територията на съответните райони от второ ниво, съгласно Закона за регионалното развитие. В район Югозападен са включени областите Благоевград, Кюстендил, Перник, Софийска и София. С оглед на горното се налага извода, че Началникът на РДНСК, ЮЗР е териториално компетентен да издаде заповед за отмяна на строително разрешение, което е издадено от главния архитект на Община Радомир.

Материалната компетентност на административния орган е уредена в чл. 216 от ЗУТ, който предвижда, че разрешенията за строеж, издадени от главните архитекти на общините не подлежат на пряко обжалване по съдебен ред. Тези актове, съгласно ал. 2, подлежат на обжалване по законосъобразност пред началниците на регионалните дирекции за национален строителен контрол. Началникът на съответната РДНСК се произнася с мотивирана заповед по основателността на подадената жалба единствено след преценка на нейната допустимост. Със заповедта си началникът на РДНСК може да отмени изцяло или отчасти обжалвания акт, или да отхвърли жалбата, като остави в сила обжалвания акт. Началникът на РДНСК, ЮЗР е отменил изцяло атакуваното пред него строително разрешение. В този смисъл административния орган е разполагал с материална компетентност да провери законосъобразността на издаденото строително разрешение.

Не е спазено обаче изискването на закона, че проверката на разрешението на строеж следва да бъде извършено след преценка

за допустимост на жалбата.

Налице е съществено нарушение на административно производствените правила. При произнасянето си административния орган не е взел в предвид всички релевантни факти и обстоятелства от значение за случая. Административният орган има задължението да се произнесе първо по допустимостта на жалбата, след което да я разгледа по същество. От съдържанието на оспорената заповед не се установява изискването на чл. 216, ал. 5 от ЗУТ да е спазено. Оспореният административен акт е издаден в производство по чл. 216, ал. 1, т. 2 от ЗУТ, но няма изложени правни и фактически съждения от който да е видна волята на административния орган, как е приел жалбата подадена на 12.06.2012г. за подадена в законоустановения срок и защо подателят ѝ е квалифициран като заинтересовано лице по смисъла на чл. 149, ал. 2 от ЗУТ. Данните по делото сочат, че е издадено разрешение за строеж на "Основен ремонт на съществуващ гараж и стопански постройки", находящ се в УПИ VIII-261, кв. 33 по плана на гр. Радомир. Собственик на имота е К.Н., видно от нотариален акт № 165, т. II, рег. № 1193 по НД № 358/2005г.. Жалбоподателката С.Г. се легитимира като собственик на УПИ VII-262, кв. 33 по плана на гр. Радомир. Съгласно чл. 149, ал. 1 от ЗУТ за издаденото разрешение за строеж се уведомяват заинтересованите лица. АLINEЯ 2 на същия текст изрично разписва кой е заинтересовано лице. В конкретиката на казуса лицето, по чиято инициатива е започнало административното производство не попада като и няма качество на заинтересовано лице по смисъла на чл. 149, ал. 2 от ЗУТ във всичките хипотези на този текст. Съгласно чл. 149, ал. 2, т. 1 от ЗУТ, заинтересовани лица по ал. 1 в случаите на нов строеж, пристрояване или надстрояване на заварен строеж са възложителят, собствениците и носителите на ограничени вещни права в поземления имот, лицето, което има право да строи в чужд имот по силата на специален закон. По делото се установява, че Г. не попада сред изброените категории лица, тъй като е собственик на съседен имот. С оглед на това не е съществувало и задължение за уведомяване за издаденото строително разрешение. Като е достигнал до други изводи административния орган е постановил акта си при съществено нарушение на административно производствените правила, тъй като депозираната при него жалба е процесуално недопустима.

На следващо място предвиденият от законодателя засилен стабилитет на строителното разрешение, стоящ зад нормата на чл. 156 от ЗУТ цели предвидимост и сигурност на инвестиционния процес. По отношение на процесния строеж е било издадено разрешение за въвеждане в експлоатация, представено на съда при окомплектоване на преписката. Документа не е оспорен от страните. Последицата от него е, че с издаването му, разрешеният строеж е окончателно реализиран, отпаднало е действието на разрешението за строеж, т. е. липсва предмет за преценка, по чл. 156 от ЗУТ. Строежът по разрешеното строителство е реализиран с издаването на Удостоверение № 19

от 18.07.2011г. за въвеждането му в експлоатация на основание чл. 177, ал. 3 от ЗУТ. С оглед на това разрешението за строеж след тази дата не съществува като предмет на обжалване. Видно от заповедта на началника на РДНСК, ЮЗР, жалбата срещу разрешението за строеж, подадена от Г. е постъпила на 13.06.2012г., т. е. след въвеждане на строежа в експлоатация, поради което действието на разрешението за строеж е отпаднало и то вече не съществува като предмет на обжалване, както по административен така и по съдебен ред. Посоченото удостоверение за въвеждането на строежа в експлоатация е влязло в сила, като по делото няма доказателства да е отменено или да е обжалвано. След като предметът на обжалване е престанал да съществува, то жалбата срещу него е процесуално недопустима и като е достигнал до друг краен извод органът е постановил акта при неправилно прилагане на материалния закон.

На следващо място всички изложени в атакувания акт съждения на административния орган са в смисъл, че е налице незаконен строеж и същите може би са резонни, но за това административния орган следва да се произнесе с друг акт в друго производство.

Въз основа на изложеното Заповед № ДК-10-ЮЗР-122 от 24.08.2012г. на началника на РДНСК, ЮЗР следва да бъде отменена като незаконосъобразна в условията на чл. 146, т. 3 и 4 от АПК и да се присъдят на основание чл. 143, ал. 1 от АПК направените по делото разноски. Същите представляват 10лева внесена държавна такса за образуване на производството и 400лева платено изцяло адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействию № 08428 от 08.10.2012г..

Мотивиран така и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдия при Административен съд-Перник:

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на К.Й.Н.,*** заповед № ДК-10-ЮЗР-122/24.08.2012г. на Началник РДНСК, Югозападен район, с която е отменено разрешение за строеж № 34 от 28.04.2009г. издадено от главен архитект на община Радомир и е наредено отмяната да се отрази върху всички строителни книжа.

ОСЪЖДА Регионална дирекция за национален строителен контрол, Югозападен район да заплати на К.Й.Н.,***, с ЕГН ***** съдебни разноски в размер на 410лв..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: